

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/46780 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Rotterdam, van 22 mei 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 28 december 2004 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om afgifte van een document als bedoeld in artikel 9, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) afgewezen.

Bij besluit van 29 augustus 2006 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 mei 2007, verzonden op 5 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, het daartegen door appellante ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de rechtsgevolgen daarvan geheel in stand blijven. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

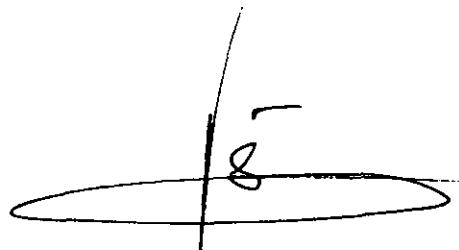
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 november 2007

91-553.

Verzonden: 14 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr.: AWB 06/46780
V-nummer:

Inzake: eiseres,
gemachtigde mr. M.N.R. Nasrullah, advocaat te Rotterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken
en Integratie, verweerder, gemachtigde mr. M. Snoeks.

I Procesverloop

1 Eiseres, geboren op [] bezit de Griekse nationaliteit. Zij verblijft naar eigen zeggen sedert 1997 als vreemdeling in de zin van de vreemdelingenwetgeving in Nederland. Op 20 augustus 2004 heeft zij een aanvraag ingediend tot afgifte van een document als bedoeld in artikel 9, eerste lid van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Bij besluit van 28 december 2004 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Eiseres heeft tegen dit besluit op 18 januari 2005 bezwaar gemaakt. Op 21 maart 2005 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard. Het tegen dit besluit ingestelde beroep is door deze rechtbank, zittingsplaats Rotterdam bij uitspraak van 20 april 2006 gegrond verklaard, waarbij het besluit van 21 maart 2005 is vernietigd. Bij besluit van 29 augustus 2006 (hierna: het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaarschrift ongegrond verklaard.

2 Op 25 september 2006 heeft eiseres tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Verweerder heeft op 1 maart 2007 een verweerschrift ingediend.

3 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 21 maart 2007. Ter zitting is verschenen eiseres in persoon, bijgestaan door mr. P.H. van Akenborgh, kantoorgenoot van haar gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde. Voorts is verschenen de wettelijke vertegenwoordiger(voogdes) van eiseres mw. E.L. Abreu. Tevens is verschenen als tolk mw. M. de Keizer.

II Overwegingen

1.1 Ingevolge artikel 1, aanhef en onder e, ten eerste, van de Vw 2000 wordt in deze wet en de daarop berustende bepalingen verstaan onder gemeenschapsonderdanen: onderdanen van de lidstaten van de Europese Unie die op grond van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap gerechtigd zijn een andere lidstaat binnen te komen en er te verblijven.

1.2 Ingevolge artikel 8, aanhef en onder c, van de Vw 2000 heeft de vreemdeling in Nederland rechtmatig verblijf als gemeenschapsonderdaan zolang deze onderdaan verblijf houdt op grond van een regeling krachtens het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap dan wel de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte.

AWB 06/46780

2

1.3 Ingevolge artikel 9, eerste lid, van de Vw 2000 verschaft Onze Minister aan de vreemdeling, die rechtmatig verblijf heeft op grond van artikel 8, onder a tot en met h, en j tot en met l, een document of schriftelijke verklaring, waaruit het rechtmatig verblijf blijkt.

1.4 Het beleid inzake EU/EER-onderdanen is neergelegd in hoofdstuk B10 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000).

2 Verweerder stelt zich - zakelijk weergegeven - op het standpunt dat eiseres niet in aanmerking komt voor afgifte van het door haar gevraagde document omdat zij geen rechtmatig verblijf geniet als gemeenschapsonderdaan. Verweerder heeft eiseres tegengeworpen dat niet is gebleken dat zij zelfstandig beschikt over toereikende bestaansmiddelen. Gelet op het feit dat de inkomsten van mv (hierna: referente) - een uitkering krachtens de Wet werk en bijstand - uit de publieke middelen worden gegereerd, beschikt eiseres niet over voldoende bestaansmiddelen, zoals bedoeld in hoofdstuk B10/4 van de Vc 2000.

3 Eiseres kan zich niet verenigen met het standpunt van verweerder. Zij voert daartoe aan dat verweerder ten onrechte de vraag of eiseres rechtstreeks rechten kan ontlelen aan het begrip EG-Verdrag, beperkt tot een economisch criterium, namelijk of eiseres voldoende middelen van bestaan heeft. Immers het begrip Gemeenschapsonderdaan ziet allereerst op de nationaliteit en verblijfplaats van eiseres. Eiseres bezit de Griekse nationaliteit en verblijft op Nederlands grondgebied. Als zodanig behoort zij aangemerkt te worden als Gemeenschapsonderdaan en kan zij rechtstreeks rechten ontlelen aan het EG-verdrag. Eiseres stelt voorts dat het doel van middelenvereiste is te voorkomen dat betrokkenen een beroep doen op openbare middelen. Gesteld noch gebleken is dat eiseres een beroep doet op openbare middelen. Zij wordt onderhouden door haar oma, die tevens haar voogdes is. Tevens worden de kosten van schoolboeken en dergelijk gedragen door derden in haar omgeving. Bovendien ontvangt de oma van eiseres kinderbijslag en is er een Tegemoetkoming Onderwijsbijdrage en Schoolkosten. De kosten van levensonderhoud voor eiseres worden volledig bestreden uit middelen van familie en andere personen in haar omgeving. Daarmee voldoet eiseres aan het middelenvereiste.

4 De rechtbank overweegt het volgende.

4.1 De rechtbank constateert dat verweerder de onderhavige aanvraag ten onrechte aan Richtlijn 90/364/EEG heeft getoetst, nu deze Richtlijn bij Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 - in werking getreden met ingang van 29 april 2006 - betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op grond het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, is ingetrokken. Reeds hierom ziet de rechtbank aanleiding het bestreden besluit te vernietigen. Het beroep is derhalve gegrond. De rechtbank ziet zichzelf vervolgens voor de vraag gesteld of de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand gelaten kunnen worden onder toepassing van het bepaalde in artikel 8:72, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Het op grond van deze bepaling in stand laten van de gevolgen van het bestreden besluit is, gelet op de rechtspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State op dit punt, in beginsel slechts toelaatbaar als materieel geen andere beslissing mogelijk is dan die zoals neergelegd in het vernietigde besluit.

4.2 Niet in geschil is dat eiseres beschouwd moet worden als een niet-actieve Unieburger.

AWB 06/46780

3

4.3 Evenals in Richtlijn 90/364/EEG is in Richtlijn 2004/38/EG de eis neergelegd dat de Unieburger dient te beschikken over voldoende bestaansmiddelen.

In artikel 7, eerste lid, onder c van de Richtlijn 2004/38/EG is het volgende bepaald:
"1. Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden op het grondgebied van een andere lidstaat te verblijven:
b. indien hij voor zichzelf en voor zijn familieleden over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste komen van het sociale bijstandstelsel van het gastland, en over een verzekering beschikt die de ziektekosten in het gastland volledig dekt."

4.4 Ingevolge artikel 8.12, eerste lid onder b van het Vb 2000 heeft de vreemdeling bedoeld in artikel 8.7, eerste lid (Unieburger) langer dan drie maanden na inreis rechtmatig verblijf in Nederland indien hij voor zichzelf en zijn familieleden beschikt over voldoende middelen van bestaan en over een verzekering die de ziektekosten in Nederland volledig dekt. Ingevolge het derde lid beschikt voor de toepassing van het eerste lid, onder b, de vreemdeling met een inkomen ter hoogte van het normbedrag dat ingevolge Wet werk en bijstand voor de desbetreffende categorie is vastgesteld, in ieder geval over voldoende middelen van bestaan.

4.5 Uit het verhandelde op de hoorzitting van 18 augustus 2006 blijkt dat eiseres niet zelfstandig beschikt over bestaansmiddelen. Zij ontvangt geen financiële bijdrage van haar biologische ouders en beschikt ook niet over een spaarrekening. Eiseres wordt onderhouden door referente - de oma en voogdes van eiseres - die de Nederlandse nationaliteit heeft en een uitkering krachtens de Wet werk en bijstand geniet en daarbij is vrijgesteld van de sollicitatieplicht wegens gezondheidsredenen. Referente ontvangt daarnaast kinderbijslag en verzoekt jaarlijks een bijdrage van de Informatie Beheer Groep op grond van de Wet Tegemoetkoming Onderwijsbijdrage Schoolekosten. Referente heeft geen andere bron van inkomsten. De rechtbank volgt eiseres niet in haar stelling dat niet gebleken is dat zij ten laste komt van de publieke middelen daar zij wordt onderhouden door referente en door derden. Immers gebleken is dat eiseres weliswaar voor haar onderhoud niet rechtstreeks een beroep doet de openbare kas maar dat zij (grotendeels) indirect onderhouden wordt vanuit de openbare kas. Daarmee wordt naar het oordeel van de rechtbank niet voldaan aan vermeld vereiste dat eiseres over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat ze ten laste van de openbare kas komt.

5 De grief van eiseres dat verweerder ten onrechte het middelenvereiste heeft tegengeworpen nu referente vanwege arbeidsongeschiktheid is vrijgesteld van de sollicitatieplicht en de arbeidsverplichting treft geen doel. Immers gemachtigde doet hiermee naar het oordeel van de rechtbank op het middelenvereiste dat bij reguliere aanvragen een rol kan spelen. Bij toetsing van de aanvraag van eiseres aan het EU-recht speelt het middelenvereiste in door gemachtigde bedoelde zin evenwel geen rol.

6 Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder, ook toetsend aan EG Richtlijn 2004/38, terecht heeft vastgesteld dat eiseres geen rechtmatig verblijf geniet als Unieburger en niet in aanmerking komt voor het gevraagde verblijfsdocument. De rechtbank ziet hierin aanleiding de rechtgevolgen van het bestreden besluit in stand te laten.

7 De rechtbank ziet in dit geval aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid van de Awb te veroordelen in de kosten die eiseres in verband met de

AWB 06/46780

4

behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn overeenkomstig het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 322,- en wegingsfactor 1). Aangezien ten behoeve van eiseres een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient ingevolge artikel 8:75, tweede lid van de Awb de betaling aan de griffier te geschieden.

III Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage,

rechterdoende:

- 1 verklaart het beroep gegrond;
- 2 vernietigt het bestreden besluit;
- 3 bepaalt dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit geheel in stand blijven;
- 4 veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten dient te vergoeden en aan de griffier dient te betalen.
- 5 gelast dat de Staat der Nederlanden als rechtspersoon het door eiseres betaalde griffierecht ten bedrage van € 141,- vergoedt.

Aldus gedaan door mr. C. Laukens, rechter, en uitgesproken in het openbaar op 22 mei 2007, in tegenwoordigheid van mr. G. Buijtenhek, griffier.

De griffier:



De rechter:



Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

afschrift verzonden op:

- 5 JUN 2007



VOOR COPIE CONFORM

De griffier van de
rechtbank
te 's-Gravenhage



wnd

NASRULLAH ADVOCATEN

Toevoeging is aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand op 3 juli 2007.

Tevens per fax:
070-3651380

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

Ons kenmerk: 17166/pa
Uw kenmerk : AWB 06/46780 BEPTDN

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4008	
B	- 3 JUL 2007
ZAAKNR. 200704549/114	
AAN: 1 V2 0	
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op , nader te noemen: "eiseres", te dezer zake domicilie kiezende ten kantore van Nasrullah Advocaten, gevestigd aan de 's-Gravendijkwal 37 te (3021 EC) Rotterdam, waarvan de advocaat en procureur mr M.N.R. Nasrullah door mevrouw E.L. ABREU, geboren op 13 mei 1947, zijnde de wettelijk vertegenwoordigster van eiseres, bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep namens eiseres en tot ondertekening ervan..

Eiseres komt hierbij tijdig in hoger beroep tegen de uitspraak van 22 mei 2007, verzonden op 5 juni 2007, met het procedurenummer 06/46780 van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Rotterdam, Vreemdelingenkamer. In deze uitspraak wordt het beroep gegrond verklaard, welk beroep gericht was tegen ongegrondverklaring, d.d. 29 augustus 2006, van het bezwaarschrift. Het bezwaar richtte zich tegen de beslissing, d.d. 28 december 2004, van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (nu Staatssecretaris van Justitie), nader te noemen "verweerder", waarin de aanvraag, van eiseres, tot afgifte van document als bedoeld in artikel 9, eerste lid van de Vreemdelingenwet, werd afgewezen. Tevens is echter in de beslissing van 22 mei 2007, bekendgemaakt op 5 juni 2007, bepaald dat het bestreden besluit wordt vernietigd doch de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit geheel in stand blijven.

Een afschrift van de beslissing van 22 mei 2007, bekendgemaakt

NASRULLAH ADVOCATEN

Op 5 juni 2007, is hierbij gevoegd. Zie bijlage.

Eiseres kan zich niet verenigen met voornoemde beslissing en de gronden waarop deze berust en dient daarom hierbij de navolgende grieven in.

Grief I.

In haar overwegingen onder 4.5 oordeelt de rechtbank:

"Uit het verhandelde op de hoorzitting van 18 augustus 2006 blijkt dat eiseres niet zelfstandig beschikt over bestaansmiddelen. Zij ontvangt over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat ze ten laste van de openbare kas komt".

Toelichting.

Ten onrechte oordeelt de rechtbank, dat eiseres niet over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen, dat ze ten laste van de openbare kas komt. De rechtbank overweegt ten onrechte, dat betrokkene (grotendeels) indirect onderhouden wordt vanuit de openbare kas, daar zij voor de kosten van levensonderhoud afhankelijk is van haar oma, mevrouw Mevrouw ontvangt een bijstandsuitkering. Echter laatstgenoemde heeft door het onderhouden van haar kleindochter geen aanspraak verkregen op een aanvullende verstrekking ingevolge de Wet Werk en Bijstand. Met andere woorden het verblijf van eiseres in Nederland bij haar oma heeft niet geleid tot een extra beslag op de openbare kas. Immers, ook ingeval eiseres niet in Nederland zou wonen en door haar oma zou worden onderhouden, wordt hetzelfde bedrag aan bijstand verstrekt als nu het geval is. Evenmin kan gesproken worden van indirect onderhoud vanuit de openbare kas aan eiseres. De verstrekkingen van de oma aan eiseres vallen binnen het vrije bestedingspatroon, welke de uitkeringsgerechtigde toekomt.

Eiseres is niet alleen voor haar opvoeding, maar ook voor haar opleiding afhankelijk van verblijf in Nederland. Betrokkene is leerplichtig en volgt dientengevolge alhier onderwijs. Voorzover al aangenomen mag worden, dat eiseres een beroep op de publieke middelen doet, quod non, is dit naar zijn aard slechts tijdelijk en mede gericht op het voltooiën van een opleiding in Nederland. Er mag vanuit gegaan worden, dat te zijner tijd betrokkene deel zal nemen aan het arbeidsproces en zelfstandig over voldoende bestaansmiddelen zal beschikken.

N A S R U L L A H A D V O C A T E N

's-Gravendijkwal 37, 3021 EC Rotterdam, Tel.: 010 - 432 88 87, Fax: 010 - 432 76 08

ADVOCATEN & PROCUREURS

Nu, voorzover gesproken zou kunnen worden van indirecte verstrekking van middelen uit de openbare kas aan eiseres, zij slechts tijdelijk op deze middelen is aangewezen en mede daardoor in staat is gesteld haar opleiding te voltooien, mag een dergelijke uitkering niet aan Unieburgers worden geweigerd, daar waar eigen onderdanen er wel aanspraak op kunnen maken. Evenmin mag dit leiden tot verlies van het verblijfsrecht wegens een beroep op de publieke middelen. Zie HvJ EG, 20 september 2001 (C184/99, ...), RV 2001,90 en ook artikel 14, lid 3 Ri 2004/38 EG.

Bovendien is eiseres voor haar levensonderhoud niet alleen afhankelijk van haar oma, maar zijn er bij haar ook andere middelen aanwezig, zoals verstrekkingen door derden en van de IBG en kinderbijslag. De laatste twee middelen zijn aan te merken als (subsidie) bijdragen, welke weliswaar te laste komen van de verblijfsstaat, doch daar deze niet het karakter hebben van uitkeringen voor levensonderhoud, behoren te worden aangemerkt als bestaansmiddelen.

De kosten van levensonderhoud van eiseres worden derhalve niet uitsluitend bestreden uit de bijstandsuitkering van de oma, doch voor een belangrijk gedeelte ook uit andere, bovengenoemde middelen. Dit heeft, zoals hierboven aangevoerd, niet geleid tot een extra beroep op de openbare kas. Bovendien miskent de rechtbank, dat niet het enkele beroep op de publieke middelen leidt tot ontzegging van verblijfsrecht, doch slechts een onevenredig beroep op bijstand. Daar is in het geval van eiseres geen sprake; daar zij naast het onderhoud van haar oma ook de beschikking heeft over andere middelen.

Grief II.

Onder 5 overweegt de rechtbank verder:

"De grief van eiseres dat verweerder ten onrechte het middelenvereiste heeft tegengeworpen door gemachtigde bedoelde zin evenwel geen rol".

Toelichting.

De rechtbank kan in deze overweging niet gevolgd worden, nu de rechtbank zelf in het feit dat de oma een bijstandsuitkering geniet aanleiding ziet te concluderen, dat er ten aanzien van eiseres onvoldoende bestaansmiddelen aanwezig zijn. Immers indien bij de oma sprake zou zijn van inkomen uit arbeid dan zou dit wel aangemerkt worden als voldoende bestaansmiddelen voor eiseres. Echter de oma is wegens langdurige arbeids-

NASRULLAH ADVOCATEN

ongeschiktheid vrijgesteld van arbeidsverplichtingen. Derhalve dient aansluiting gezocht te worden bij de regels betreffende het middelen vereiste bij reguliere aanvragen, welke met zich meebrengen, dat ingeval van langdurige arbeidsongeschiktheid verstrekking van een bijstandsuitkering geen beletsel vormt voor verlening van een aanvraag.

Grief III.

Voorts overweegt de rechtbank onder 6:

"Gelet op voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder rechtsgevolgen van het besluit in stand te laten".

Toelichting.

Ten onrechte heeft de rechtbank niet overwogen, dat ten aanzien van eiseres als onderdaan van één der EG lidstaten geen onredelijke belemmeringen mogen worden opgelegd voor het zich vrijelijk vestigen in Nederland, hetgeen in strijd is met het beginsel van vrij verkeer van personen en goederen.

Evenmin heeft de rechtbank overwogen, dat verweerder een inherente afwijkingsbevoegdheid heeft. De rechtbank heeft ten onrechte verzuimd te toetsen of, gelet op de omstandigheden van eiseres, verweerder in redelijkheid af heeft kunnen zien van gebruikmaking van bovengenoemde bevoegdheid.

Immers de omstandigheden van eiseres zijn schrijnend te noemen. Betrokkene heeft ouders, die in Griekenland wonen, doch die niet bereid en in staat zijn om eiseres op te voeden, noch kan zij van hen enige bijdrage in de kosten van levensonderhoud verwachten. Evenmin bestaat er al jarenlang enig contact tussen eiseres en haar ouders. Betrokkene wordt opgevoed door oma en is van haar zorg volledig afhankelijk. De oma is ook voogdes van eiseres. Eiseres is voor haar bestaan en haar toekomst aangewezen op verblijf in Nederland. Indien betrokkene Nederland zou moeten verlaten, dan kan zij nergens anders terecht. Haar ouders wensen haar niet in huis te nemen; de oma is niet in staat om zich in Griekenland te vestigen. Te vrezen valt dat bij terugkeer naar Griekenland eiseres volledig aan haar lot zal worden overgelaten en zij zal zich, gelet op haar leeftijd, absoluut niet zelfstandig kunnen handhaven in Griekenland. Derhalve had er bij verweerder voldoende redenen moeten zijn om gebruik te maken van haar inherente afwijkingsbevoegdheid, mede gelet ook op het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind, waarbij

NASRULLAH ADVOCATEN

immers de belangen van het kind doorslaggevend behoren te zijn.

Met conclusie:

-De rechtbank heeft haar beslissing niet draagkrachtig gemotiveerd cq had bij afweging van alle betrokken belangen niet tot de bestreden beslissing kunnen komen.

Redenen waarom: Eiseres U hierbij eerbiedig verzoekt:

1. Het hoger beroep tegen de uitspraak van 22 mei 2007, bekendgemaakt op 5 juni 2007, gegrond te verklaren en de bestreden beslissing te vernietigen;
2. Een zittingsdatum en -plaats te bepalen waarop eiseres gehoord kan worden alvorens te beslissen;
3. Een kostenveroordeling te geven ten laste van de wederpartij voor de kosten van de procedures in alle instanties en voor de kosten van rechtsbijstand aan de zijde van eiseres.

Rotterdam, 3 juli 2007.


Gemachtigde

Bijlage: 1.